

Hvordan Luften blev i et saadant Rum — vi var der i 5 Timer —, kan enhver tænke.

En Befalingsmand, som førte os ned, skyndte sig op med Udbruddet: „Fy for Satan, sikken Luft“. Han forsøgte ikke at hente os efter de 5 Timers Forløb.

Efter at vi havde naaet Kalundborg, begyndte Øvelserne straks med en længere March. De Dage, der nu oprandt for os, var alt andet end behagelige: ud Kl. 4—5 Morgen og hjem 8 Aften var den daglige Lektie. Vi maatte nu gaa over til selv at sørge for Forplejningen; ganske vist havde vi en Marketender med, men ham saa vi aldrig. Det kan maaske være meget rart for Officererne med Forplejningskorps, naar de ved Siden af have een eller flere Oppassere til at skaffe lidt ekstra, men jeg maa paa det kraftigste hævde, at overfor os var Forplejningen daarlig og tilfældig. Der var Dage, hvor vi ikke saa Brødvognen, saa det var umuligt ved Kompagniet at opdrive et Stykke bart Brød, skønt man jo egentlig skulde synes, dette var en beskeden Fordring.

Naar vi saa ud paa Aftenen kom i Kvarter, skulde vi koge Suppe eller Ærter, men hvor mange tror De, der efter Dagens Anstrengelser havde Lyst at blive oppe til over Midnat for at faa lidt varmt Mad, naar de vidste, at de om faa Timer atter skulde af Sted.

Havde vi rigelig Hviletid, var det en anden Sag, men naar vi Nat efter Nat kun havde faa Timers Hvile, ja, saa er det forstaaeligt, at vi straks søgte en Plads i Halmen for at hvile og saa hellere sultede lidt.

Sluttelig skal jeg ikke glemme at omtale nogle dejlige Kiks, vi fik udleverede. De have den Egenskab, at de kunne opbevares i flere Aar uden at tage Spor af Skade, men at spise dem skal man være varsom med, hvis man har sine Tænder kær. En Mand var saa letsindig at give sig i Færd med en saadan Kammerat, men Følgerne var ogsaa en knækket Tand, hvilket tjener til Advarsel for alle ligesindede.

Endelig slog Forløsningen, og vi skulde med fra Ringsted og helt til Viborg.

Under almindelige Forhold gør man vældigt Vrøvl, naar man pr. Kreaturvogn skal gøre en Rejse mellem 2 Stationer, men hvad mener De om at staa i en saadan Vogn fra Ringsted til Viborg fra Kl. 7 Aften til Kl. 10 næste Dags Formiddag. Dette maatte Halvdelen af 8de Bataillon finde sig i, men hvad, naar blot Officererne havde det behageligt i deres 1ste Klasses Vogn, hvad gjorde det saa, om Mandskabet timevis skulde staa og fryse.

At vi ved Hjemkomsten saa „fornøjede“ ud, tror jeg absolut ikke skyldes de skønne Dage, vi oplevede, men snarere Tanken om, at vi snart kunde blive stillede lige med andre Mennesker.

Ovenstaaende Kritik skal ikke saa stærkt rettes mod vore nærmeste foresatte, idet disse, med nogle Undtagelser, var flinke, men mod vor Oberstløjtnant, Hr. *Bennike*, som stedse saa sin Fornøjelse i at sidde paa sin Hest og lade os trave omkring, saa vidt det stod i hans Magt at føre os, samt mod den Overledelse, som synes, det er en passende Behandling at give Kærnen af Danmarks Ungdom.

Skive, den 13. Oktober.

(tegn.) Søren Mehlsen.

III. b.

„Skive Folkeblad“. Nr. 245 af 17. Oktober 1908.

„Efteraaarsmanøvrerne“.

I „Skive Folkeblad“ for 13. Oktober har en Hr. Søren Mehlsen faaet Plads for et Angreb paa Befalingsmændene ved 8de Bataillon og særlig mod undertegnede.

I den Anledning anmoder jeg den ærede Redaktion om i Sandhedens Interesse og af Hensyn til Deres Læsere at optage følgende Bemærkninger til Belysning